

11. årgang 1991
Okt./Nov./Dec.

Livet efter døden

I en bog om Picasso, skrevet af hans tredje kone, fortæller forfatterinden om sin mormor, at hun i sin høje alderdom, gammel og træt hver dag plejede at gå hen på kirkegården og sætte sig roligt på en grav, hvor hendes mand og tre af hendes børn lå begravet.

Hun sagde ikke noget, sad der blot med et venligt smil og et forklaret ansigtsudtryk. Fortællerinden, der dengang var 13-14 år, fulgte undertiden med derhen. En dag sagde hun: Mormor, hvorfor sidder du sådan? Svaret var: Det vil du engang komme til at forstå — den dag kommer, da du har gennemgået mange lidelser, dit hjerte løber fuldt af minder, du føler smerte over det, som ikke er mere, du opdager, at livet er kort, at det er en ganske kort frist, og så er det forbi. Når du har forstået det og denne indsigt har ramt dit hjerte, vil du ikke mere leve for blot din egen skyld, men lige så meget for duften af en rose, for synet af en hest eller kat, for lyden af den rullende torden, for andre mennesker, for dem du holder af. For da vil du vide, at din tid er begrænset.

Det evige liv er ikke at leve »blot for sin egen skyld«. Det evige liv er hverken »selvklogskab, egen nytte eller egenkær-

lighed«, det er ingen steder synligt og dog findes det overalt, hvor kærligheden »sker fyldest« (Grundtvig). »Det evige liv er livet som det er i sig selv, når det leves for livets egen skyld« (Jakob Knudsen«, thi den der vil bjærge sit liv for at herske over det, han skal miste det, men den der bortgiver sit liv, fordi tilværelsen kalder på ham, han skal vinde det.

Dette er ikke blot Jesu evangelium, det er også evangeliet om ham. Han var selv det, han forkyndte. Det er meningen med at kalde ham Kristus.

(Fra et foredrag af fhv. højskoleforstander Knud Hansen)

Koncert

Hermed indbyder vi atter til kirkekoncert. Denne gang i Skellerup kirke tirsdag den 22/10 kl. 19,30.

På plakaten står en næsten ny trio, faktisk ikke navngivet endnu, bestående af Anna Katharina Börjeson, mezzosopran, Poul Høxbro, blokfløjter og undertegnede på orgel. På trods af trioens unge alder har den allerede givet en del koncerter, og ud fra vort repertoire har vi sammensat et program til denne koncert bestående af nyt og gammelt, lystigt og det mere stille tilpasset årstiden.

Specielt bør måske nævnes 3 motetter af den nederlandske komponist Josquin des Prés fra ca. 1500, hvor hele trioen medvirker. Som det yngste indslag står et værk fra 1987 kaldet »Mutationer« af den norske komponist Bjørn Alterhaug. Han har ladet sig inspirere af jazzen og lavet en variationsrække over en norsk folkesang.

I programmet indgår også soloværker for de enkelte medlemmer af trioen for at variere koncerten så meget som muligt.

Menighedens spalte(r)

Denne plads er beregnet til læsernes indlæg. Meninger, oplevelser, gode ideer — kort sagt, sæt fantasien i sving! Send noget skriftligt eller ring, så sætter vi det på skrift. Tlf. 65 35 11 18, Skellerupvej 40, Lone Wellner Jensen. Indlæg kan også sendes til de to øvrige medlemmer af »Kirkenyt's« redaktion — Janne Kølleskov, Skellerup og Liss-Lotte Talbro, Ellinge.

Til konfirmation i Grønland

Den 29/5 drog vi til Grønland på ferie og havde en pragtfuld tur. Det var en eventyrrejse. Vi så og oplevede mange ting. Foruden disse var vi inde at se Zionskirken, en kirke som fangerne selv har bygget. En anden oplevelse jeg hav-

de, var at overvære en konfirmation i denne kirke. Konfirmationen foregår klassevis, derfor var der konfirmation flere søndage.

Denne dag er der utrolig mange i kirke, både børn, unge og gamle. Uden for kirken står præsten med alle sine konfirmander i række. Alle klædt i deres smukke nationaldragter. Pigernes dragt koster omkring 20.000 kr., hvis den skal

købes. Hun syr den selv men dog således, at den kan bruges fremover, da nogle af tingene kan skiftes ud efterhånden. Selve konfirmationen foregår som hjemme, blot med den forskel at alle familiemedlemmer og gæster til den enkelte konfirmand rejser sig op, så man rejste sig fem steder i kirken. Da konfirmationen foregik på grønlandsk, forstod jeg ikke noget af det. Der var danskere, der blev konfirmeret, og dette foregik på dansk. Grønlænderne er jo tosprogede.

Et flot syn var det at se de mange flotte dragter rundt i kirken på helt ned til de mindste børn. I våbenhuset stod ekstra stole, dem tog man selv med ind. Det

hele foregik meget afslappet, man gik ud og ind i kirken, en dejlig fornemmelse, man følte man var med i en enhed. Efter konfirmationen gik alle ud undtagen konfirmanderne, deres familie og gæster. Der skulle være altergang for dem alle, det var meget højtideligt. Jeg selv blev og overværede det. Efter altergangen gik alle ud og til sidst kom alle konfirmanderne med deres præst og stillede op på kirketrappen til fotografering. Man måtte selvfølgelig ikke fotografere i kirken, det stod meget tydeligt. En stor oplevelse var det at overvære en konfirmation i et fremmed land så langt væk.

M.M.

Erindringer

Jeg blev ansat som 14-årig på Rønninge Søgård i køkkenet. Det var i januar måned. Jomfruen var blevet gravid og måtte holde op, og derfor rykkede en helt ung pige op som jomfru, og kokkepigen, der skulle være »under« hende, måtte jo så være endnu yngre, og det blev mig.

På Rønninge Søgård var der dengang ansat tre stuepiger, en tjener, en chauffør og så os i køkkenet. Vi lavede mad til herskabet og til de ansatte. Om morgenen gik jomfruen op til baronessen for at aftale dagens forløb — mad, indkøb osv. Der var køkken i kælderens, men heldigvis var der en elevator op i spise-stuen, så vi slap for at bære fade og skåle med mad op ad trapperne. De ansatte spiste varm mad om middagen — to retter, mens herskabet skulle have varm mad til aften kl. 18,30. Børnene spiste på deres værelse sammen med deres barnepige, der også boede på godset og var en fin dame, kun om søndagen sad børnene med ved bordet.

Der var meget at gøre. Vi bagte selv brød, hentede mælk på avlsgården (10 liter hver dag) og skummede fløde af det flere gange. Jomfruen var påpasselig, hun holdt nøje øje med, at ingenting gik til spilde, at jeg skummede ordentligt, og at vi i det hele taget sparede. Når det var ved at være slut med margarinen, skulle der passes ekstra på. Engang var jeg kommet til at lave noget forkert og havde smidt det i skraldespanden, men da jomfruen opdagede det, fik jeg besked om at samle det op, for jeg kunne da i

det mindste selv spise det. Hver uge hentede vi 3 pund kaffe hos Købmand Rasmussen i Skellerup, og rugbrød hentede vi i Langeskov. Selv lavede vi rygeost og tykmælk, der stod i nærheden af komfuret og blev serveret for herskabet næste dag som afslutning på deres frokost. Med hensyn til kød var Rønninge Søgård i høj grad selvforsynende. Vildt fik vi fra skovene, og en gris havde vi, der gik omkring ved gartnerboligen og blev slagtet, når den var tjenlig. Og så var det travlhed, for der skulle laves medisterpølse, sortpølse og rullepølse og røges og saltet osv.

Arbejdstiden var fra klokken 6,30, hvor der skulle tændes op i komfuret til kl. ca. 19,30. Vi havde fri hveranden søndag fra middag, og så var vi så heldige på Rønninge Søgård at have 8 dages sommerferie, men det var noget nyt dengang. Min søster, der også var ansat på Rønninge Søgård, og jeg havde en cykel til deling, så når vi skulle hjem på besøg om søndagen, så måtte vi gøre det sådan, at vi cyklede hver halvdelen af vejen. Lønnen for en kokkepige var 30 kr. om ugen, jomfruen fik 65 kr.

Senere, efter mit giftermål, blev jeg igen knyttet til Rønninge Søgård nu som arbejdskone. Jeg havde nu med pigerne og stuerne at gøre. Hver af os havde sin egen klokke, så baronessen kunne ringe på hvem hun ville, jeg havde nr. 3. Når der skulle ansættes nye piger, kunne vi især godt lide dem fra Jylland, de var nemmere at ha' med at gøre. Der var travlhed med vask og rengøring og vinduespudsning og reparation. Først på måneden samledes der sammen til vask. Det tog 2 dage at vaske. En dag til her-

skabets og en dag til tjenestefolkenes tøj. Der blev vasket i gruekedler, tøjet blev trukket op med lange træstave og skyllet i store kar og hængt til tørre. Senere fik vi en el-vaskemaskine, men det var en sjældenhed, noget helt nyt dengang. Derefter skulle der stryges. Hver pige havde sit speciale, jeg skulle stryge duge og servietter. Der var en ovn i strygestuen, og hver pige havde sit eget strygejern, så det gjaldt om at passe på sit jern, at det havde den rette temperatur, og at man ikke tog en andens, der også stod på ovnen. Jeg var altid spændt på, når en dug skulle lægges på bordet oppe i stuen, om der nu var forkerter folder på den. Baronessen deltog selv, når dugene

blev lagt på, og var de krøllede, eller havde forkerter folder, så måtte man jo om igen. I dækketøjsskabet lå alle dugene, og hver dug havde et nummer. Når dugene skulle på plads deltog baronessen, så der var orden i det. Først i det nye år gennemgik hun sammen med den ansvarlige pige skabet og kasserede eller sendte til reparation. Noget af det slidte tøj blev for øvrigt klippet op og lavet til kludetæpper. Også det skulle vi lave, når der ikke var andet.

Tydeligt i min erindring står baronens og baronessens sølvbryllup, det var en dejlig og højtidelig fest. Der var lyskæder hele vejen fra avlsgården til slottet, og Rønningeboerne havde lavet æres-

Personerne er fra øverste venstre hjørne: Chauffør Ejner Trolle, overstuepige Mary Skrædder, kokkepige Karen Jensen, stuepige Margrethe Jensen, jomfru Jenny Olsen, stuepige Else Hansen og endelig tjener Preben Hjort Hansen.

port. Om aftenen var der fest. Damerne var i de flotteste kjoler. Jeg husker datteren fra Biskoptårup i en lilla silkekjole med guldbrokade. Når parrene ankom, skulle vi hjælpe dem til rette — især damerne med de flotte og store kjoler. Det var besværligt f.eks. med toiletbesøg i de store kjoler, og så trådte vi til med bækken. Når festen var forbi, fik vi drikkepenge pakket ind i staniolpapir for vores ulejlighed. De penge var personlige, mens vi delte andre drikkepenge ligeligt.

Også ved et bryllup på Rønninge Søgård har jeg hjulpet til. Det blev min opgave at hjælpe bruden ud af den lukkede bryllupsvogn (der for øvrigt nu står i Kullerup) og sørge for at sløret blev bredt ud, så det tog sig pænt ud i kirken. Også det var en smuk fest med dans i salen til begge sider.

Den 16. juni var det den gamle barons fødselsdag, og hvert år pyntede vi bordet med porcelænsfigurer og kastanjeblomster. Der var den regel, der hang sammen med denne fødselsdag, at alle stier og gange også i skoven skulle være skuffet og revne til den 1. juni. Sikkert mange kan endnu huske den gamle barons begravelse, hvor han blev båret ned i graven af husmænd fra Rønninge.

Fotografiet, der følger med disse erindringer er taget i februar måned lige efter min ansættelse på Rønninge Søgård. Det var ved en lejlighed, hvor herskabet var i København, og personalet altså var »alene hjemme«. Vi hyggede os meget, vi fik suppe, som vi ellers ikke fik så ofte, og baronessen havde opfordret os til at invitere vore forældre på kaffe.

K.K.

Nyt fra Ellinge Læseforening

Ellinge Læseforening genoptager eventyrtimer for børn den 22. oktober. Der vil herefter blive oplæsning for børn hver anden tirsdag i ulige uger.

Alle dage begynder oplæsningen kl. 16. Alle børn er velkomne, og forældre til de mindste er velkomne til at overvære oplæsningen.

Der vil blive sat opslag op i Læseforeningens udlånslokale og hos Ekstra i Ellinge. Man kan stadig støtte foreningen ved at købe et medlemskort til kr. 20,- pr. år. Kortene købes hos Ekstra i Ellinge eller i udlånslokalet (det tidligere bibliotek).

LT.

Som så ofte før hørtes de uskyldiges røst i skolen, hvor læreren i religionstimen fortalte om, hvordan Jesus bespiste 5.000 mand foruden kvinder og børn i en øde egn, skønt det eneste, man havde til rådighed var fem brød og to fisk. Og endda blev der tolv kurve fulde tilovers.

»Hvordan kunne det dog gå til?« spurgte læreren klassen. Efter grundigt at have tænkt sig om har en lille pige fundet løsningen: »Jesus har nok lavet fiskefrikadeller!«

Ministeren nedvurderer ofte kirken i medierne

En elendig løsning at lukke kirker, mener Haderslev-biskoppen

KD JYLLAND: Det er en elendig løsning at ville opná besparelser ved at lukke kirker, mener biskop Olav C. Lindegård, som i øvrigt medfører sig over, at kirkesamfundet ofte nedvurderer den kirke, han er minister for, i medierne.

- Jeg ønsker ikke indbuddet beror nedlagt, selv om statstilskuddet forsvinder, at det vil forårsake forsvind-

kampe kun kommer en brøddel af, hvad der kommer til gudsberøst i hundreder kirker søndag eller onsdag året rundt, sagde han på stiftsmødet i Haderslev søndag.

I forbindelse af sin epistole, vil kirkesamfundet, sagde biskoppen:

- Man tænke sig en kulturel minister, der med jævne mellemrum udsendte pressemeldelser om, at man havde lukket en kirke, og at man havde lukket en kirke, og det kommer for ik, og

stykkerne, de spiller, er for dårlige.

Olav C. Lindegård oplyste, at der i henhold til årssammenlægning pastorater, er sammenlagt pastorater, så der i nogle stifter er adskillige tre- og fire-sogne pastorater. Når præster skal flyttes hinanden under ferie og sygdom, har de op til otte sogne at passe i ugeavis.

- Vi er gået meget langt på den vej, og måske også længere end forventet, sagde han. Det ved kirkesam-

fundet så godt som biskoppen, præsterne og menighedsrådene. Lad os derfor bruge kirken og præsterne, fra de tilbageværende præstegjeldninger eller lad os få den længe afsluttede omstrukturering af kirken med, så vi sparer lidt på alt det ytre og i stedet sætter midler af til at sikre forkyndelsen og syngesangen ved et tilstrækkeligt antal præster.

Olav C. Lindegård

Haderslevs biskop på besøg i Skellerup/Ellinge

Sammen med DKU (Dansk Kirke i Udlandet) holder vi sognemøde tirsdag den 29. oktober kl. 19,30.

Biskop Olav C. Lindegård taler om Dansk Kirke i Udlandet og sit virke som præsident for DKU.

Sted: Skellerup præstegård.

Kaffen koster 20 kr. — overskuddet går til DKU's arbejde.

Vel mødt!

LWJ.

Konfirmandhus

Byggeriet af det nye konfirmandhus forløber planmæssigt, således at årets konfirmander kan rykke ind i lokalerne ca. 1. december.

I øjeblikket er vi igang med at arrangere den officielle indvielse, som vil finde sted først i det nye år. Vi håber meget på, at biskop Vincent Lind vil kunne være til stede ved den lejlighed, og vi opfordrer alle interesserede i sognene til at møde op og deltage i arrangementet.

Program for Skellerup, Såderup, Ellinge Foredragsforening

Torsdag den 24. oktober kl. 19,30

i Skellerup forsamlingshus

Adjunkt Hans Jørgen L. Larsen, Lindknud: »Det lokale selvstyre«.

Nogle spændende og anderledes synspunkter på nærdemokrati og landsby. Hvordan skal vi indrette os og overleve i de små samfund? Kan det også blive for nært?

(Dette foredrag arrangeres i samarbejde med menighedsrådene).

Onsdag den 20. november kl. 19,30

i Ellinge forsamlingshus

Museumsinspektør Erland Porsmose, Kerteminde: »Landsbyfællesskabet«.

Aktuelt for os at høre om — historisk og nutidigt.

Onsdag den 15. januar kl. 19,30

i Skellerup forsamlingshus

Amtsrådspolitiker og brevkasseredaktør Inga-Britt Olsen: »Hvad er der galt med fynboerne?«

Vi håber at høre erfaringer og tanker i forbindelse med brevkassen i Fyens Stiftstidende.

Torsdag den 27. februar kl. 19,45

i Ellinge forsamlingshus

Sognepræst Carl Wisbom: »Om Nicolaitjenesten«.

Hvordan arbejdes der blandt samfundets svageste? Hvad gør vi, og nytter det noget?

(I forbindelse med dette sidste foredrag afholdes generalforsamling).

Der vil i nærmeste fremtid blive solgt medlemskort til foredragsforeningen. Foreningens bestyrelsesmedlemmer vil komme rundt til så mange, vi kan nå. Alle interesserede er i øvrigt velkomne til at kontakte et medlem af bestyrelsen, der består af følgende:

Knud Jacobsen, Skellerup, formand
Inger Fredslund Hansen, Ellinge, sekretær

Sigrid Nielsen, Skellerup, kasserer
Dora K. Pedersen, Ellinge
Lise Andersen, Ellinge

Mette Madsen, Bønderskov
Erik Ellegård, Lyomskov

Birgit Rasmussen, Kirkeskov

Lone Wellner Jensen, Skellerup

Medlemskab koster 15 kr. Prisen på et foredrag er 10 kr.

Kor

Med efterårets komme blev det også tid til indendørs-aktiviteterne igen, deriblandt kirkens kor. Koret er et børne- og ungdomskor, og vi mødes hver mandag kl. 16,30-17,30 og synger.

Koret skal medvirke ved gudstjenester ca. 1 gang i måneden, men vi skal også synge på plejehjem og hvor mulighed sig byder. Med tiden kan koret måske medvirke ved koncerter, og hvis der er stemning herfor tage på korstævner.

I skrivende stund har koret ca. 10 medlemmer (hvilket ikke er et eneste for meget), og der er altid plads til flere, der kan lide at synge både salmer og sange. Eneste krav er, at man kan læse og kan møde præcist og næsten hver gang.

P.J.

Fire sogneaftener

Menighedsrådene i Skellerup, Ellinge, Flødstrup og Ullerslev er gået sammen om at arrangere fire sogneaftener i den kommende vintersæson.

Søndag den 3. november kl. 19,30

i Flødstrup kirke

Musik-billed-gudstjeneste. Ved denne

gudstjeneste vil sognepræst Peter Hedegaard, Dalum, ved hjælp af den frisiske maler Emil Noldes kraftfulde billeder og med lige så stor hjælp fra musik af J. S. Bach, Cesar Franck, Rued Langgaard, Carl Nielsen m.fl. samt ikke mindst evangeliernes egne beretninger og nogle af vore kernesalmer løfte en flig af den storhed, der er ved det snart 2000 år gamle evangelium.

Organist Søren Andersen, Odense, og sopran Lotte Olsen, Odense, medvirker.

Torsdag den 21. november kl. 19,30 i

Flødstrup præstegårds konfirmandstue

Sognepræst Niels Henrik Arendt, Naur:

»Islam — profetens religion«.

Foredraget fortæller om Islams oprindelse og historie.

Torsdag den 16. januar kl. 19,30 i

Flødstrup præstegårds konfirmandstue

Lektor Finn Jacobi, Århus: »Myte som sandhed«.

Vores opfattelse af sandheden har længe været bestemt af naturvidenskaben. Vi betragter deres resultater som sandheden om vore liv. Men er det sådan?

Torsdag den 12. marts kl. 19,30 i

Skellerup præstegårds konfirmandstue

Arkitekt Alan Havsteen Mikkelsen, Ærø: »Menneske og rum — kirken og dens udsmykning«.

Hvor ofte overvejer vi, hvordan et kirkerum indvirker på os?

- - -

Til arrangementerne, der er gratis, kan kirkebilbenyttes.

Vi kører igen i morgen

Af Knud Sørensen

Det var ved at blive lyst, og han vækkede Ellen. Vi må hellere stå op, sagde han, vi skal afsted.

Af sted? spurgte hun. Ja, sagde han, vi skal af sted. Der kommer nok nogen, og jeg vil ikke være her.

Han gik ud i badeværelset og låste døren efter sig. Hun blev liggende. Undrede sig. Hvem er det der kommer? råbte hun.

Hun kunne høre ham i badeværelset, men hun kunne ikke høre noget svar.

Hvem kommer? spurgte hun og satte sig op i sengen.

Det er det med de penge, sagde han, og så vil jeg ikke være her.

Vi kan da ikke sådan bare stikke af, sagde hun, det nytter da ikke noget. Nej, sagde han, det nytter ikke. Men jeg vil ikke være her, når de kommer. Jeg vil ikke.

Så sagde han stille: Det er bare det. Vi skal have dagen overstået.

De sad ved bordet i køkkenet. Hun drak den sidste slurk kaffe. Hvad stod der i de breve? spurgte hun.

Han rystede på hovedet.

Jamen hvad stod der? spurgte hun, du kan da fortælle mig hvad der stod. Jeg ved det ikke, sagde han.

Ved du ikke, hvad der stod i de breve? Jeg ved det ikke, sagde han, jeg læste dem ikke rigtigt.

Hun lukkede for vandhanen og kom tilbage til bordet. Sidder du der og siger, at du ikke læste dem?

Han nikkede. Jeg kunne ikke. Jeg kunne ikke få mig til det.

Hun så forfærdet på ham. Din idiot, sagde hun, så lad mig se dem. Hvor er de?

De er brændt. De eksisterer ikke mere.

Hun satte sig tungt. Og hvad så?

Så gik den tid, sagde han. Så gik de dage i hvert fald.

Han gik ud i garagen efter bilen. Den havde lidt svært ved at starte, men det gik. Også i dag.

Han bakkede ud på gårdspladsen. Hun satte sig ind ved siden af. Låste du? spurgte han.

Hun nikkede. Der er lukket og låst og vi stikker af, som om vi var forbrydere.

De kørte. Indkørslen var fuld af huller, og han styrede forsigtigt uden om de største.

Det er heldigt, vi ikke har dyrene med, sagde han. Hun sagde ingenting.

Så kunne vi ikke sådan have kørt, sagde han.

Hvis vi havde haft dyrene, sagde hun, havde alting nok været helt anderledes.

Han standsede ved opkørslen til asfaltvejen. Hvor synes du, vi skal køre hen?

Vi skal i banken, sagde hun ærgerligt. Blev vi ikke lige enige om, at du skal i banken?

Han drejede til højre ind på vejen og satte farten op. Selvfølgelig skal jeg i banken, men ikke lige nu. Senere på da-

